

tas oma leidust nende inimestele, kes kui õpetatud mehed ehk targad kuulsad olivad. Aga kõikidele, kellele ta seda kuld plaati näitas, oli see kiri üsna tundmata. Üks ainus mees teadis temale öelda, et Egiptuses üks mees elab, kes kõik wanad kirjad loeb ja kõik teadused mõistab. Dakianos andis karja omanikude kätte tagasi ja rändas ise Egiptuse maale.

Kerge waewaga teidis ta kuulsja wana mehe, rääkis temale oma asja ja näitas ka leitud kuld plaati. Wana mees wöttis teda sõbralikult vastu ja waatas seda kirja juure imeksapanemisega. Ta luges seda kohe ja kui ta natukene aega oli järele mõelnud, küsis ta karjatse käest, kust ta selle imeliku tahwli olla leidnud. Kui karjane temale kõik oli jutustanud, ütles wana mees: „See kiri kuulutab selle tahwli leidjale asju, mis sinuõse wiist ei saa puutuma. Oma silmanäu järel näitad sa üks õiglane mees olewat, see kiri aga räägib ühest jumalakartmatast, kes hirmust otsa saab leidma.“ „Kuda oleks see wõimalik,“ ütles Dakianos ehmatanud, „et mulle õnnetus ja kurjus juhtuks, sest ma olen oma Jumalat ikka truuste ja õiglasel meelal teeninud.“ „Mis loodud saatlus on seadnud,“ wastus wana mees, „see läheb igal ajal tõeks. Aga kui sa tugew

küül oled, siis ehk wõid sa wabest selle kirja kuulust waleks teha.“ „Kuda pean mina seda siis algama?“ küsis Dakianos. „Kui sina seda määratumat warandust targaste pruugid,“ ütles wana mees, „mis see tahwel tema omanikule lubab ja juhatab.“

„Kui aga pruukimise wiisist üksi lugu on,“ wastas karjane, „siis wõiks see tahwel mulle küll kõige maailma warandused anda ja mina tahaksin neid kõige paremine ja targaste pruukida. Et sina aga üksi seda kirja wõid lugeda, siis tead sina ka kõige paremine, kuda seda warandust peab üles otsitama. Tulle minuaga; meie tahame kõik teine teisega kui wennad jagada.“

Wana mees waatas tema otsa ja ütles ohkamisega: „Mina kardan wäga, et mina see esimene olen, kes kahatseb, et sind rikkusele olen aitanud.“

„Kuda?“ hüüdis Dakianos, „sina tahad mind õnnelikuks teha ja mina peaksin tänamata olema? Misjuure kurjus on häbemata, kui tänamata meel? Mina waimun sulle igawese Jumala juures, et mina sind kui isa auustada, kõik auusaste sinuga jagada ehk koguni sellega rahul tahan olla, mis sinu isalik heeldus mulle annab.“ — Nõnda rääkis Dakianos, sest rahaahmus ei